

við Høganesi hjá D.P. Højgaard, og tað var við Dia á Roykheggsum skipara. Hetta var um várið, og teir fóru til Íslands – upp til Jökulin, teir rópa – at fiska brosmu við línu.

- Vit høvdu eina buldrasliga ferð upp til Íslands, men eg slapp av við sjóverkin, sum dagarnir gingu. Vit fingi nokso fitt av góðari brosmu, og eg minnst, at hon var eitt sindur ring at kryvja. Tá vit komu aftur, var tíð til at fara á sild, og her var eg allar túrarnar í vertíðini.

Ragnhard Hansen var við Høganesi í eitt ár og um veturin, tá teir vóru á ísfiski, sigldu teir gjarna niður til Aberdeen at selja.

- Eftir at hava verið við Høganesi, fór eg umborð á stálskipið Havalunda, sum D.P. Højgaard eisini átti, og her var eg árinum 1964 og 1965. Fyrsti túrur var um summarið til Grønlands á saltfiskaveiði við snellu, og tá veturin kom, vóru vit á ísfiski og sigldu niður við fiskinum. Meðan sluppirnar gjarna landaðu í Aberdeen, har stytri var at sigla, landaðu vit gjarna í Grimsby ella Hull, sigur hann.

Róði út í Grønlandi

Sumrini 1966 og 1967 róði Ragnhard Hansen út í Gretefjørðinum í Grønlandi, sum liggur einar fýra tímar suður úr Føroyingahavnini. Teir búðu í skúrum í landi, og tað vóru skip úr Føroyingahavnini, sum lógu og tóku ímóti fiskinum.

Vanliga varð farið yvir til Grønlands í mai, og síðan varð róði út í Grønlandi til umleið hálvan september, og øll veiðan var toskur.

- Vit fiskaðu vanliga í seksæringum. Her var nógvur fiskur at fáa, og hetta dæmdi mær sera væl, sigur hann.

Tá hann var heima um veturin, arbeiddi Ragnhard Hansen eitt nú á flakavirkinum Lynfrost og ymiskt annað fyrifallandi.

- Mær dæmdi væl at takast við ymiskt, tá eg var heima, og okkurt skifti arbeiddi eg á Stoypvirkinum hjá Oliveri Rasmussen, har vit stoyptu septiktangar, rør, flísar og annað.

Royndi tað mesta

Hóast tíðin hjá Ragnhardi Hansen hjá Højgaards Handilsvirki og seinni hjá Borg gjørdist meira enn 40 ár, so fekk hann á yngri árum kortini høvi at royndu tað mesta á havinum eisini.

- Í 1969 var eg við Oknini á hemaraveiði, og hetta var seinasta árið, at skipið fiskaði hemara. Vit fiskaðu hemara á Flemish Kap og Labrador-leiðini, og vit vóru eisini inni í Harbour Grace á túrinum.

Árinum 1970 og 1971 fiskaðu teir rækjur við Oknini í Vesturgrønlandi.

Tíðliga í sjevtiárunum var Ragnhard Hansen aftur í Grønlandi og róði út, og hann var eitt nú í Føroyingahavnini saman við Jakku í Æðuvík í eitt ella

tvey ár, og í øllum førum var hann har yviri summarið í 1973.

- Jakku var bátsformaður við einum Nordafar-báti, og her var eg við. Tá útróðurin varð liðugur, keypti Jakku bátin og tók hann heim við sær til Føroya. Hann kallaði bátin Unn, og henda bátin høvdu teir í fleiri ár, áðrenn teir fingi Grethu.

Fiskiskapurin í Grønlandi minkaði eftir hetta, og tí gjørdist tað ikki so áhugavert at fara yvir hagar.

Arbeiddi heima

Tey næstu árinum arbeiddi Ragnhard Hansen uppi á landi, og her fekst hann við ymiskt.

- Eitt nú arbeiddi eg hjá Arna Brattaberg, sum útbygdi Lynfrost. Jógvan Nónsgjógv var formaður hjá honum í hesum arbeiði, og her var eg í nakrar mánaðir.

Hann sigur, at tað var eisini um hetta mundið, at Ove Berg hevði bygt nýggja Teymavirkið og hevði fingið tvær sjálvvirkandi maskinur til at gera teymar.

- Eftirspurningurin eftir teyrum var stórur – ikki bara í Føroyum, men eisini uttanlands. Hann hevði einar tveir mans til arbeiðis, og hesir arbeiddu frá klokkan 08 til 18. Men, hetta var ikki nóg mikið fyri at nøkta eftirspurningin, so eg fór at hjálpa honum. Eg byrjaði at arbeiða klokkan 18, tá hinir báðir fóru til hús, og her stóð eg gjarna tað mesta av náttini. Soleiðis arbeiddi eg hjá Ova Berg í nakrar mánaðir við at gera teymar, og hetta var, áðrenn Teymavirkið byrjaði at gera línuryggir.

- Um várið í 1978 fór eg aftur til Grønlands. Hetta var sum avloysari við rækjutrolaranum, Kristinu Logos við Ólavi Gregersen sum reiðara. Hetta var eitt gott og nútímans skip við innilokaðari verksmiðju.

Tað var júst eftir at vera heimaftur komin á sumri í 1978, at Ragnhard Hansen, sum vit nevndu í byrjanini av hesi grein, varð biðin um at koma at hjálpa til í eina viku – í saghúsinum hjá Højgaards Handilsvirki í Saltangará.

40 ár í starvi

Tað er nógv broytt hesi stívliga 40 árinum, og tá Ragnhard Hansen byrjaði, høvdu húsini einki húsannummur. Øll hús høvdu heldur ikki veg og asfalt á vegnum.

- Tað var altíð spennandi at koma út til viðskiftafólk. Tú fekk seðlar við nøvnum á, og var talan um nøvn, tú ikki kendi, mátti tú spyrja teg fyri, hvar fólk búðu. Í dag eru bæði húsannummur og gps-ari, um tú ivast. Soleiðis, sum eg minnst byrjanina, vóru tríggar bílar. Tveir størri og ein minni bílar á eini trý tons. Tá vóru eingir truckar og kranar, so alt mátti lyftast og berast, og gjarna var tað soleiðis, at vit bóru vørurnar undir tak. Tað kom eisini fyri, at maður smíðaði á loftinum í

- Eg havi havt nógv góðar og dugnaligar starvsfelagar gjøgnum øll hesi ár, og vit hava havt góðar leiðslur. Rodmundur Nielsen, sum eigur fyrítøkuna í dag, hevur gjørt eitt stórt arbeiði fyri at fáa fólk at trívast, sigur Ragnhard Hansen

onkrum húsi, og vit bóru timbur og plátur heilt upp á loftið. Tá alt skuldi lyftast og berast, var eisini neyðugt, at menn koyrdu saman í bilinum. Var vindur, kundi einsamallur maður ikki bera eina byggiplátu.

Ragnhard Hansen sigur, at tey fyrstu árinum var Eysturoyggin høvuðsmarknaðurin, men tá so brúgvín um Streymin kom og seinni eisini Norðskálatunnin, vórðu javnan túrar koyrdar í Sundalagið og longur út um Eysturoyarøkkið.

Eisini sum formaður

Seint í nítiárunum varð Ragnhard Hansen spurður, um hann ikki vildi átaka sær leiklutin sum formaður fyri vørugoymsluna.

- Tummas Jacobsen var vorðin sjúkur, og teir høvdu brúk fyri manni í hansara staði. Tað var Eli, pápabeiggi mín, sum rópti meg inn á skrivstovuna henda dagin. Tá hevði eg í fleiri ár koyrt vørur út saman við øðrum – og eisini saman beiggja mínum, Jóhannusi. Eg segði við Eli, at eg kundi royndu at taka henda leiklutin upp á meg – og um tað ikki gekk, so kundu teir spyrja onkran annan. Eg var so formaður her, til fyrítøkan varð seld í 2005. Tá fyrítøkan hjá Klementi Petersen og Klaksvíkin komu uppi samtakið, og

alt varð deilt meira upp, helt eg, at nú var tíðin komin at lata onkran annan átaka sær hetta arbeiði.

Ragnhard Hansen sigur, at hann síðan fór at taka sær av tí trýstimpregneraða í staðin, og hetta hevur síðan verið hansara uppgáva og høvuðsábyrgd í fyrítøkuni.

- Hetta er alt tilfar, sum stendur vælskipað úti, og tá lótur hava verið, havi eg eisini hjálpt til inni á goymsluni annars. Umstøðurnar úti eru vorðnar so nógv betri, enn tær vóru, og her er lyftivognur og skipaðir básar, sum gera alt nógv lættari at halda skil á.

Síðan Ragnhard Hansen fortaldi Rodmundi Nielsen, eigara av Borg-samtakinum, at hann ætlaði sær at gevast, hevur hann hjálpt nýggja manninum í hansara starvi at seta seg inn í tingini.

- Nýggi maðurin er Jonhard Hansen, sum eg eri pápabeiggi at, og hann er longu komin væl í gongd, sigur Ragnhard Hansen brosandí.

Eitt gott arbeiðspláss

Tá tú hevur verið í starvi á sama arbeiðsplássi í stívliga 40 ár, eigur ikki at vera neyðugt at spyrja, um fólk hava trívast.

- Eg havi verið ógvuliga

gladur fyri mítt arbeiðspláss, og tá eg skal vera púra erligur, kann eg ikki minnst nakran morgun, har eg ikki hava tímað avstað til arbeiðis. Eg havi havt góðar og dugnaligar starvsfelagar, og hetta hevur øll árinum verið eitt gott arbeiðspláss.

Ragnhard Hansen sigur, at fyrítøkan er nógv broytt í hansara tíð, og hann heldur, at ikki minst Rodmundur Nielsen hevur gjørt eitt stórt arbeiði fyri at fáa fólk at trívast – og fyrítøkuna at mennast.

- Rodmundur Nielsen sigur tingini, sum tey eru, og hetta dæmar mær væl. Hann er ein góður leiðari, sum dugir væl at fáa tað besta burtur úr fólkinum. Síðan Rodmundur Nielsen gjørdist eigari, hava vit árliga gjørt túrar, bæði her heima og uttanlands, og hetta hevur avgjørt verið við til at saman-sjóða samtakið.

Ragnhard Hansen er ógvuliga takksamur fyri hátíðarløtuna, sum Borg skipaði fyri seinasta fríggjadag, tá starvsfelagar og familja høvdu høvi at heiðra hann fyri sína drúgvu og trúgvu tænastu í fyrítøkuni.

- Hetta var ein stak hugnalig løta, sum eg og mín familja eru ógvuliga takksom fyri. Rodmundur Nielsen hevur spurt meg, um hann onkuntið kann ringja eftir mær, um okkurt fyrifallandi er, og eg havi sagt, at tað kann hann saktans. Mær dæmdi sjólívið væl, og mær hevur dæmt serstakliga væl í handilsfyrítøkuni. Nú eri eg 72 ár, so tað verður neyvan eg, sum fari at fáa mær Bláu Bók og fari aftur til skips. Eg havi eina familju og hús at taka mær av, og hvør veit, um eg ikki eisini fari at ganga til fimleik fyri 67 pluss saman við góðum fólki sum Henningi Bøgesvang og øðrum her í Runavík, sigur Ragnhard Hansen brosandí.

Borg-fyrítøkan

Tað var hin 21. september 2007, at tær triggjar fyrítøkurnar, P/F Højgaards Handilsvirki, P/F Klement Petersen og P/F Timburhandilin í Klaksvík, vórðu samlaðar undir navninum, Borg.

Hetta varð gjørt fyri, at fyrítøkan skuldi hava eitt felags andlit úteftir og fyri at savna alt virksemi í einum og sama felag.

Tað var P/F KN, sum stovnaði P/F Borg, og fram til 1. august í 2011 áttu Jónsvein Knudsen, sáli, Rodmundur Nielsen og Jóhannus Danielsen felagið.

Frá 1. august í 2011 gjørdist Rodmundur Nielsen einsamallur eigari av P/F Borg.

Tað var í oktober í 2005, at P/F KN yvirtók partabrøvini í P/F Højgaards Handilsvirki, og í mai 2006 keypti felagið Timburhandilin í Klaksvík og P/F Klement Petersen í Saltangará.

Fyrítøkan Borg er í dag eitt handilsvirki við deildum í Runavík og Klaksvík – og herfyri keypti felagið so eisini P/F Havnar Timburhandil.